

41. szám.

October 12-én, 1867.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képekkel ellátva.
 Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 hóra 3 frt. és 3 hóra 1 frt 50 kr.—
 Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrnál.
 Kiadóhivatal: Pest, barátok-tere 7-ik szám.

XVIII. kötet.

Petőfinek egy kiadatlan verse.

Emlékezni fognak a 40-es évek emberei, hogy az akkori szabadelvű mozgalmak ellen-súlyozására az ó conservatívek egy „Gyüldé“-nek nevezett együletet alakítottak, egy határozot-tan pécsovics színezetű casinót. E gyüldének nehezen akadtak ifju tagjai, de utoljára mégis csak akadtak. Ezekhez szól a vers, melyet akkor Petőfi irt, s melynek eredeti kéziratát kortársa és barátja Sz. S. megőrizé. A vers néhány szakasza, mely a gyüldét pártoló papokról szól, még most sem tartozik a sajtószabályok szerint kiadható dolgok közé, hanem az egész vers azért e szakaszok nélkül is Petőfi erőteljes kezéről tanuskodik.

A gyüldei ifjakhoz.

A honnak egy igaz zászlója van,
 Ezt mi álljuk körül.
 S ti elhagyátok a hon zászlóját,
 Elhagyátok óh ifjak hűtlenül!

Szégyen, gyalázat! Hát az oroszlán
 Rókák fészkebe tér?
 Silány rongyot hogy cserélhettetek
 A haza szentséges zászlójáért?

Hol van szabadság, ott van a haza.
 S ti elválhattatok
 E két szentségtől és olyan körán!
 Mert hisz fiatalok vagytok: fiatalok!

Nem jó idők! — A féreg eddig a
 Vén fákat rágta csak;
 Ti ifjak vagytok, ifju csemeték,
 S a férgek már belétek hullanak.

Hát a férgest mi várja? Rothadás.
 S a rothadás: halál.
 Minket levágnak, tüzre tesznek tán,
 De lelkünk lesz a láng, mely égbe száll.

Tallérossy Zebulon levelei Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Kar pedig az embert kinevetnyi. Mert anal ietrevaleb inditvány mig nem került haz asztalara, mint az, hogy nem hogy mink fizesünk nimetnek, hanem nimet fizesen visza asztat, mit fizetünk mink neki, detractis detraherdis (sed non braccis.) Hat miért volna az rossz? — De mig in fogom supplementum inditványt beanyi, mikor az a másik tárgyalatnyi fog, hogy nekem szolgálbiroi fizetisemet tizenennyolcz esztendőkre tirtsen meg ausztriai kormány. Voltam 1848-ban szolgálbiro Turocz varmegyiben, nem rebellaltam soha, tanubizonysag ra felesigem. kinek szoknyaja melet voltam elbujva; migizs engemet elcsaptak; helyetem waszagter Beczirkert bekájtároztak, mozd ez a paniperda fizesen nekem visza tizenennyolcz esztendei usus frucsust, vagy ha nincs pinze, szolgálja le, volt borbily, mozd borotvalyon engem, de ne ugy, mint publikumot. — Hanem aszt az altalanozs nipszavazast semikipen nem elfogodom. Aszt Badarasz barátom nem jól meggondolta, mikor proponalta. Inter nos sit dictum: mi az ördög lene belüle, si germanus animadverteret, is aszt mondana: no jól van, hat szavazunk *valamenyi-en* ara, hogy fizesen-i magyar nemzet statuszkamatot, vagy nem? hiszen nimetek, csehek, etc. töben vannak a nalunknal, ugy leszavaznak benünket, csak ugy zug! A lene asztan szip szuszkus! Csak legjobb nekünk maranyi dolog praktikus oldalanal. In principio elfoganyi fizetizst, hanem asztan in praxi azon legyünk, hogy kiki a maga riszit valakivel masal fizetesünk ki.

No hanem anal nagyob volt gyönyörtisigem Pest varmegyei orszaggyülsen. — No mar kipviselőhazi reunioba nem izs igen jarom: van ot nagyon unalmazs mulatsag, miutan csak dolgozni kel sokat, beszilnyi lehet keveset. Csak varmegyehazaban lehet mig halani tüzezs hadakozasokat, is szivem gyönyörködö bene, mikor latok, hogy mirsikelt jobboldalt hogy növi ki magabul serdülő ifju ivadik! Non omnis morior! Lesznek utanam izs conservativ hazafiak! Milyen hatalmasan vagdalta radikaliskokat az a fiatal barátom, kinek papaja kezte szonoklaton, vigezte doctorsagon, fia pedig kezte doctorsa-

gon, vigezte szonoklaton. Hat az a másik fiatal barátom, kinek egyik urabatyja archi tigrizs; az az Imre, másik urabatyja pedig jobboldalon szokta aba padba alunyi, a hol Deak Ferencz ül; az a Zsiga. Mondok, mikor vigezte beszidet ifju MontaleMBER: „te Imre! ez nem a tied öcsid, hanem a Zsigai.“

Hanem azirt, hogy vagyok kipviselő, orszagozs is varmegyei, nem elmulasztotam kötelesigemet teljesiteni izs, mint varosi kipviselő; mert hogy sog vagyom in! Orszaggyülsenben csak van szo enyihany szaz milio praeteritum plusquam perfectum forintrul, meg enyihany hatvan milio conjunctivum imperfectum forintul; a mi bagatelle: — varmegyegyülsizs mar fontosab, mer ot marhadögrül izs halanyi valamit, a mi engem intereszalya; de a legizslegfontosab dolog, ez a varosi gyülsizs, a hol egy hit ota nem disputalunk egyebekrül, mint bayadirekrül, nagyon elado leanyokrül, s mazzs afile „hat maga *dáma?*“-krul. Ugy kitanultunk mar eszt a genret, is megismertettünk anak minden speciesit, hogy akar exament letehetünk belüle. De mozd legfontosab tárgy, mivel Pest varosa komunitasa nagy buzgosagal foglalkoza magat; e fölöt folyik trojai haboru mar tiz hét ota Szentkiralyi Achilles is Thaisz Hector közöte, ezen a tiren keresik varozs atyai arteziai kutak forasának valo helyet; aqueductust is vasuti előmunkalokat. De bizony niha niha egy kizs dinyehaj izs keveredik processusba, mit főpolgarmester is főkapitany egymazzs fejihez bombazznak. Csak aszt sajnalok, hogy nem engemet izs kikültek deputatioba Phyre contra Aspasia becsületsirtisi hatarjarasra. Igazan, anyira belemelegete külső belső tanacs ebe a materiaba, hogy nem csudalkoznik, ha eczer Lég Terézia aszonsag, vagy mazzs valaki petitiot adna be hozaja, hogy neki izs csinyalyanak mar reklamot, ne csak mindig masoknak.

Mozsd pedig mig a tolamat izs megmosom brahma-waterba, hogy e tárgytul meg ne rozsdasogyon.

alazatos szolgálja

Tallérossy Zebulon.

Országgyűlési jelmondatok.

Pozsony, nov. 29. 1825.

- Nagy Pál:** Ugy ragyog ki, mint a küzdő hely homoka
Közt a győzedelmes virtus szent homloka.
- Vay Abrahám:** Csak sást nemzenek a sasok.
Nem szül gyáva nyulat Nubia párducza.
- Ragályi Tam.:** Édes hazám! minden tagomba
Halált okádjon a gyilkos bomba,
Ha meghidegszik bennem a letett
Hittel fogadott forró szeretet.
- Máriássy Ist.:** Midőn a sors csapkod s ijeszt,
A gyáva észet és szívet vesz.
- Somssich:** De az erős tűr, megáll,
És a sorssal szembe száll.
- Balogh:** Boldog, kinek rút önhaszon s vádtól
Szabad jó lelke tisztán emelkedik fel.
- Borsiczky:** Esküszöm, hogy én is leszek Quinte
Curti oly jó hazafi, mint te.
- Osászár:** Szemeit ércsillagok fényével vakítja meg.
- Gr. Andrásy:** Hősök magva! neved tiszteli a magyar.
- Gr. Dessesöfy J.:** Ne higyj a mézes beszédnek,
Ritka az, a minek látszik,
Csak szembekötödsdit játszik.
- Marczibányi:** Mit ér a szép gyümölcs maga,
Bár kedves a színe, szaga,
Ha jó ízzel nincs tele.
- Ragályi Abr.:** Vigyázz, ha e hizelkedő
Reád mosolyg, oly tükör ő,
Kit mindig készen találsz.
Színén lefestve találod
Saját rózsás ábrázatot,
De csak, mig előtte állsz.
- Osáky:** Zöldelő borostyán ágot
Terem a Táttra foka,
Látván, hogy az igazságot
Miként védi bajnoka.
- Sz—ey:** A ló csak ló marad arany patkóval is;
A bolond csak bolond arany ruhával is.
- Babóthy:** Tudja, hogy többet ér a haza áldása,
Mint az érdemjelek muló villogása.
- M . . . :** Ha érdem van, németadta
Ércbélyegednek alatta,
Nem jó érdembélyeg az.
Ez már ma nem hazafit, nem!
Hanem (nem szabad említnem)
Nem Kazinczyt bélyegez.
- B. Sztojka:** E hazafit így köte le
A hív szeretet kötele.
Charakteréhez tartozik
A rendithetlen hit és remény.
- Komáromy:** Kinek köszönhetik hazánk hármass halmát
Körülvevő határink, az ország hív ótalmát?
- Kajdátty:** Ne gondolj holmi kis ebbel, a hamis kenyér-
ren bármint veszekedik is.
- B . . . és R . . . :** Nagy dolog! beh esztelen, a ki egy szekérbe
szamarat, s lovat fog be.
- Lurovics:** A bátor férfiú dicsőn harezol a vad kény
ádáz fergetege ellen.
- Z :** Hogy veszne el a néhai
Druszájakint ez a mai
Árvai Herostratus.
- Sh . . . :** Jól tudja, hogy merről jön a szél, s merről
kell tartani tőle. A szűrt mindkét oldalra
tudja fordítani.
- K :** Csak csupa száj, csupa szél, csupa lárma,
a hol pedig ész kell, szólani neki beh kár,
mint csupa szélmalom itt.
- Deák:** Észszel, szívvel harezolni a háborgatott
Hunnia mellett bátran tudott ő.
- Plathy:** Honnod iránt mutatott szeretet készíte bo-
rostyán zöld koszorút számodra. Neved már
tiszteletti Pannon.
- N :** A Konrád mennydörgő poklának német
mennyköve rohanjon rád.
- Az oppidánusok vagy városi követek:**
Van itt sok kolop senátor
Két Sylla — báját ámbátor
Rághatná a nevének.

Közl: **Bernát Gazsi.**

Hires fordítások.

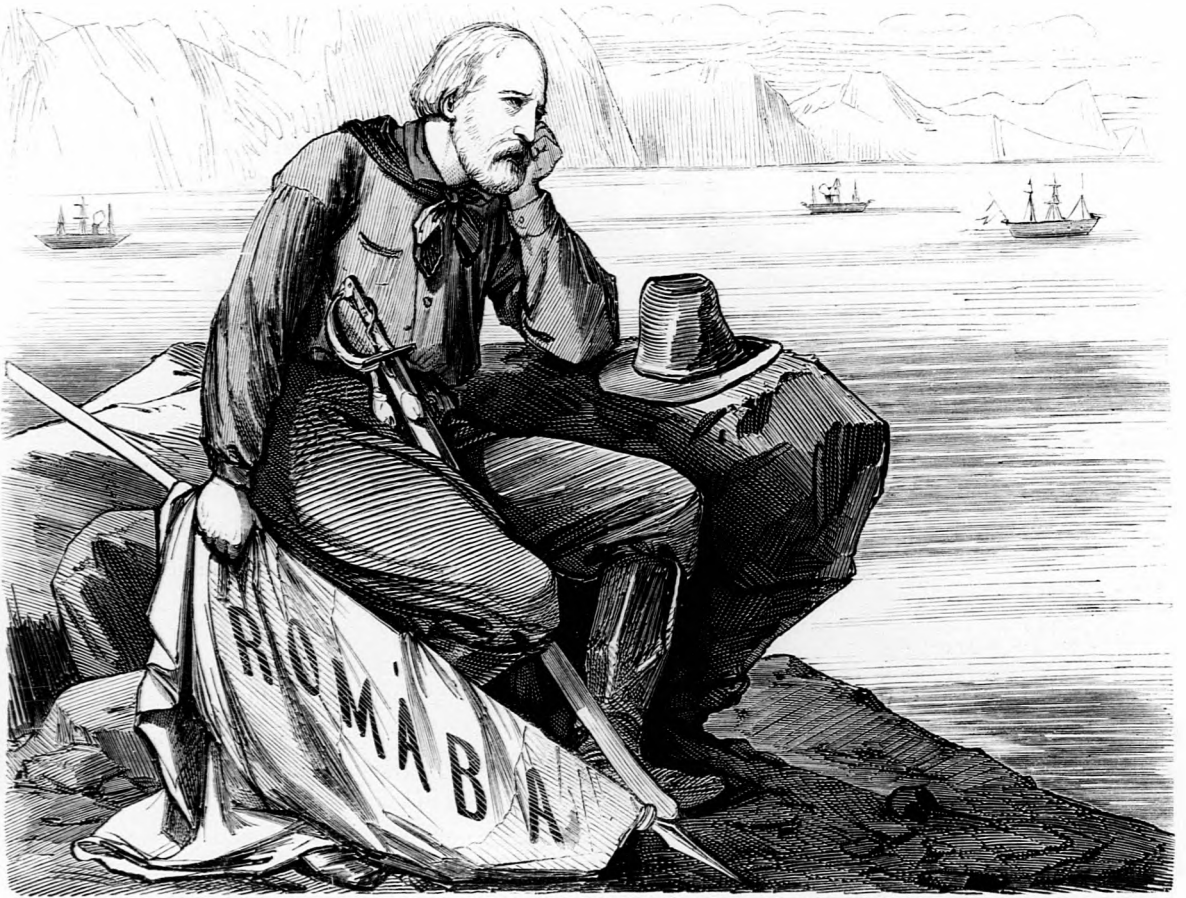
(Telegramm.)

Seine Eminenz der Herzog-Primas ist Heute um
5 Uhr verschieden.

A herceg-primás ő eminantiája ma 5 órakor
különféle.

Die Jungfrau Cecilia ergriff die Flucht. ¶
Cecília ifiasszonyt megfogta az átok.

GARIBALDI.

Borkoresolyák.

== A híres természettudós Newtonnak életében nem volt mit ennie, s holtá után egy fogát Shrewsbury lord 16595 ftért vette meg. Mi is így teszünk a nagy embereinkkel; holtig meg se látjuk, hogy vannak, holtuk után pedig szobrot emelünk nekik.

== III-ik Béla magyar király nőül kérte az angol király özvegyét, ki a francia király leánya volt. A francia király azt kérdezte a magyar követtől, hogy mi je van a királynak ?

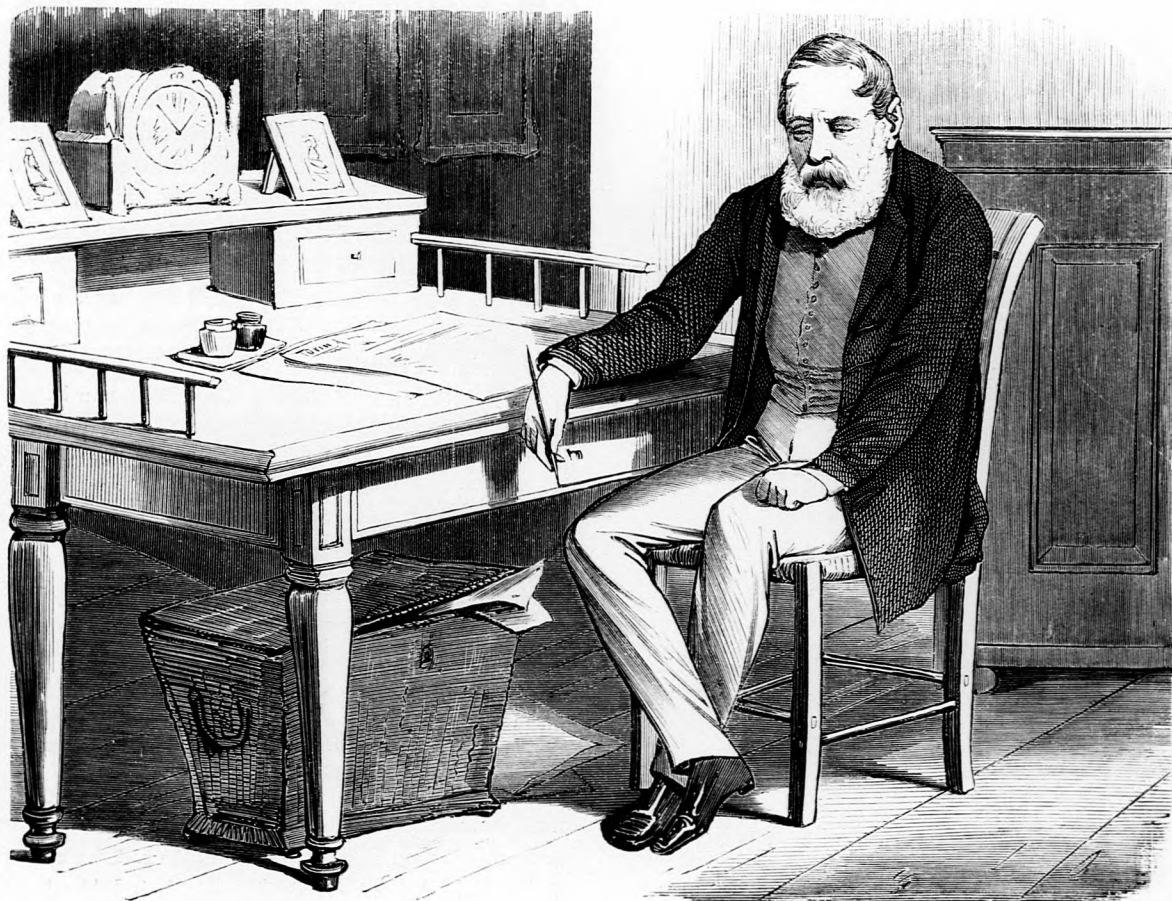
Helyi referensünk az 186* évi jogászsegélyző egylet közgyűlésén tartott megnyitó beszédből következő gyors jegyzetet hozza :

„... Ké'm'ásan, azon nemeslelkű szikra, melynek üdvös megpendítését a minden szépekért lelkesülő ifjuság tavaly megpendítette, immár oly hatalmas folyammá nőtte ki magát, melynek gondos árnyékában immár igen számos ifjakkak segélyt és pihenés merítését eszközölni alkalmá volt. Azon remény cseppjei csepegtetnek, — ké'm,—ké'm,—ké'm'ásan—pecseg—kecsegtetnek, hogy a jelentékeny felkarolás nem fog elszenderülni. Ime, dióhéjban előadom azon ifjakat, kik a segélyegylet dajkaemelőinek — — buzgó pártfogásában részesültek stb.

Valahol illumináltak erősen egy herczeg tisztele-tére. A legelmésőbb transparent így pislogott:

Éljen a főherczeg !
Ez a bűdös olaj
Ime neki perczeg.

KOSSUTH.

— Hanem Tallérossy² Zebulon azóta nem mer az országgyűlésre járni, a mióta Madarász azt indítványozta, hogy a kik valami államadósság elfogadásához járulnak szavazataikkal, azok vagyonukkal tétessenek a nemzet által felelősekké ez elvállalásért. (Nem is tréfa az, ha például csak ezer milliom forintot kellene is Zebulonnak visszafizetni, az bizony nagyot rántana a kasszáján !)

— Domine Szitás — kérdi a professor a diákot Nagy Sándor halála után mi lett Macedoniából ?

— Hát — hát — felelt a meglepett diák nagy hebegve — Nagy Sándor halála után Macedoniát, — igenis — Macedoniát — Rómába vitték.

Valami szép kisasszonynak gondolta.

Ez a kettő odafenn még mindig nem akarja nekünk elhinni, hogy már meg vannak halva, pedig milyen régen temetjük már őket!

Baracsagozs levil Kakazs Martonhoz.

Idezs komam Marton!

Haj hol izs megkezygyek, haj hol izs vigeztem ?
Vagy no mily feledsig, hisz mig meg se keztem ;
Minden ösze bolond fejembe ugy todul,
De csak egyet csipek meg az ezer jobul.

De csak egyet csipek ide hamarjaba,
Mindenekelőte, mindenekutana ;
Mert hely nagy ropancsag dolog megtürtinte,
Miota Füredről komam elmentil te.

Komamnak nevezlek, ne fogd eszt roszt niven,
Lazsd, mert a tübivel ez izs befüg szipen.
Hogy ha meg nem vetnil tárgyat ajánlazznak,
Valoban neveznyi fognalak komamnak.

No, ne megmosolyogd enyim beszidemet,
Igaz, hogy szamlalok hetvenezs iveket ;
Igaz, hogy fejir let parokam teteje,
De hat biz az ugy van, mi csinyalyak vele.

Meg izs sugok neked, a ficzkot hogy hinak ?
Hat mert tudod, vagyok in magam izs diak,
Diak szot szeretem születisem ota,
A fiannak nevit ugy adok, hogy : Quota.

Egy kicsit szeginyke nyomorik, az igaz,
De mig izs örülöm, milyen csekilyisig az ;
Nem törtint ez nalam ezer esztendőben,
Ugy niz ki szeginyke, a hogy kitelt tülem.

Labai, hogy görbik, anak csak örülök,
Futazsban nem töri nyakat ki a kölök ;
Semit nem busulom hatanak pupjair,
Anyi sok ürömbre ez az egy izs rafir...

Fülei mar mozd izs kialnak előre,
No! mig biz valami nagy ur lesz belöle,
Kancsal a kit szemc, kutya neki banya,
Nem megrontya lelkit világ sok szip lyanya.

Azir csak pajtazskam sies karjaimba,
Hogy majd csokolyalak tigid öszevisza,
A keresztelire isten jo ut' agyon,
Hogy valahogy szeginy adig meg ne halyon.

Tallerossy Zebulon dictalasara irta az ő secretariususa

Csipkedy Vidor.

Az elváltozott macskazene.

Tavaly ilyen időtájban, a tetőtől talpig, kívül belől egyaránt, minden kísértési és kísérleti időkben egyformán lelkesen hazafias T. J. lábfajdalmi enyhítésére végett orvosi tanácsra a Várad melletti fürdőket használta. Csak kevéssel azelőtt történt, hogy a nemzet képviselői roppant többségének, tehát mondhatni a nemzetnek magának ohaját, melyek feliratát a főrendekkel egyesülten kívánta a trónhoz feljuttatni, hatalmasan védelmezte, s az akadémikusok születtett honatyáknak csinos kis leczkét is adott honfiai kötelességeikről, később pedig a fehérvári bicska mivoltát elemezte oly köztetszésére a közvéleménynek, hogy ezzel eddig is tisztelt neve még népszerűbbé és közszeretetűvé lön az ország minden részében.

Igy volt ez különösen a híres Biharban is.

Történik itt időzése alatt, hogy egy napon kirándul a váradi dalárda ifju csapatja a fürdőbe, holmi majális féle jó napot csinálni magának, és midőn az egyik honfi dalár már meglehetősen lelkesedést öntött volna magába a kupából, meglátván az idegen Cs. megyei huszárt T.-nak, kíváncsi lön megtudni, hogy miféle uri emberé lehet az? de ezt épen olyantól kérdezé, a ki csak ennyit mondhatott neki: „ugy tudom, valami *bácskai* főispáné.“ Nosza az én emberem is elförmedve rohan társaihoz e szavakkal: „fiuk, képzeljétek csak, ki merészelt idejönni? a híres Piukovics basa van itt, no de jó helyre jött és épen apropo van itt, most hajrá egy országos macskazenével.“ Soha hazafias indítvány egyhanguabban nem fogadtatott el, mint ez. S ezen alapon bis dat, qui cito dat — rögtön meg is indulának. Egynek azonban a föllekesült ifjuság közül valami gyanu féle keletkezvén gyomrában, jónak látta magától a megyei huszártól megkérdezni, hogy melyik vármegye mondurját viseli és kit kísért a fürdőbe? Mire az öreg Török János régi lovas katona büszkén nevezé meg megyéjét és urát. Mire aztán a macskazenéből — mint a zivatar előjelei után a kellemes napfény — úgy tünt fel egy zenével, dallal és szónoklattal kellemesített, igazán lelkes, mert szívből jött tisztelgés.

Bot hát bot.

Sz...M... költő s régiségbuvár a botoknak is annyira kedvelője, hogy különféle fajú s faragású botból egész gyűjteménye van már. Különösen van egy botja, melyet drága áron se lehetne tőle megváltani. Hazamenvén egyszer, látja, hogy a szobaleány a bűrtört épen a kedvencz bottal irgalmatlanul porolta. Fel-

háborodva erre „botásznak,“ a leányt leszidta, mint a bokrot, majd feleségének panaszkodván, meghagyta, hogy ahoz a bothoz nyulni is többé senki ne merjen.

Az asszony igen egykedvűen vette a dolgot, s mosolyogva csak annyit jegyzett meg, hogy egy botért annyi lárma, perpatvar nagy hiábavalóság. Bot hát bot. Bizony csak befogták a botot, s máskor is poroltak azzal.

Nem sokára azután az asszony egy napra a városba menvén, Sz. M. felhasználta az alkalmat s feleségének ujdonatuj selyem kendőjét kettérepesztvén, abból lábaira kapezát csavart. Elközelgetvén a lefekvés ideje, Sz. M. épen csizmáit húzta le, midőn felesége hazaérkezett. A csizmák körül pirosuló ruhadarabok a gondos háziasszonynak csakhamar szemébe ötlöttek, s „megkapezásított“ kendőjére ismerve, rémülettel felkiáltott:

„Teremtőm szent atyám, hisz' ez az én kendőm! Ugyan édes férjem, hogy tehetél ilyet, nincsen neked elég kapezád?!“

Jovialis nevetés közt mondá erre a férj: „Hja lelkem, kapeza hát kapeza! Bot hát bot!“

Bezzeg nagy becsülete lett a botnak, nem poroltak azzal többé. Capacitálva volt az asszony. Huszonöt éves házasság alatt így sikerült az „első“ capacitáció.

A pontosság élő példánya.

Az egyik M., a másik a kocsisa, egy B. nevű oláh. Sokszor mentek ők be együtt Aradra, s vissza is sokszor jöttek, de egyszer mégis egyedül jöttek onnét haza mindketten. — Ennek a történetét örökítem meg most én.

Sokszor mondta M. kocsisának Aradon: „ha ennyi és ennyi órára itt nem leszesz, itt hagylak;“ de B. nem sokat hitt neki, s rendesen jóval később jött; egyszer aztán a kitűzött időben M. fölül a bakra, közzé vág az egy lónak, s csakugyan szépen ott hagyja B.-t, hogy máskor pontosságra tanítsa.

De meg is tanulta ám emberül, mert a hosszú 5—6 mértföldnyi gyalogolás alatt volt ideje rájönni, hogy jobb pontosnak lenni, és kocsin menni haza Aradról.

Nem sokára ismét Aradnak tart B.-vel, kinek ott meghagyja, hogy ekkor és ekkor pontosan jelenjen meg a „fehér kereszt“ kávéház előtt, hogy onnét egyenest hazamenjenek; B. meg is jelent igen pontosan, de M. beszélgetett egy kevéssé a kávéház előtt, B. ezt jól látta, de nem szólt, nem sürgette gazdáját, hanem mi-

kor ő bucsuzgatva a kocsi felé indul, odakiált „B.: „elmult már az idő, mikor menni kellett volna, s azzal usgye fáre, ott hagyta urát az utcán, s szépen hazahajtott üresen.

Regényes éj.

Ültem szabad ég alatt
Hűvös őszi éjjel;
Néztem a hold sugarát,
Miként vitt az éjjel.
Sápadt a hold, remegett
Birkózó dühében;
Az éj könnye megeredt;
Fölsohajtott mélyen.

Néztem, néztem harcukat
Hosszan elmerengve,
És regényes hangulat
Szállott kebelemre.
Gondolatom tova szállt
Jövöbe és multba;
Gondolatom csolnakát
A hideg szél fújta.

Fújta, — fújta —: inogott
Mint a lomb felettem.
Nem volt tréfa a dolog;
Csunyán dideregtem.
... Gondolatom tovament...
Én meg helybe' fáztam...
— Nem jobb volna odabent
A jó, meleg házban?...

Lám a hold is beszaladt,
Nem bolond künn háltni.
M megbűtt egy felhő alatt,
Csak az orra áll ki.
S már ha ő is megfutott,
S visszatérni nem mer,
Hogy ne kapna hurutot
A halandó ember?!
—————

Hires feleletek.

Plátó született 430-tól 348-ig Krisztus előtt.

Két háború között kiűtött a fejedelem.

Ama bizonyos eszmadia és felesége kérdései és feleletei.

ORÁCULUM. Béküljünk ki, — aztán kezdjünk egy kis háborút.

— — No csak ménkü népek vannak a világon; képzeld, az Eszterházy herceg felhívta egyezkedésre azt a Popper nevű árendást, a kit tavaly becsukattott. Hát a Popper megjelent a királyi tábla előtt, s kinyilatkoztatá, hogy szívesen amikázik a herceggel. Nem kíván semmi pénzbeli kárpótlást, csupán azt, a mit in natura teljesített, in natura térítésék neki vissza. Ötet a herceg 8 hónapra becsukatta, most csukassa be magát is a herceg 8 hónapra, s akkor ő visszaadja a szerződést ingyen. (Hallatlan! s még azt kívánják, hogy emáncipáljuk őket, kik ily vakmerően mernek megtámadni egy magyar herceget, kinek őse annyi jót tett az országgal, ki egy egész képtárt ajándékozott a nemzetnek — provisorie; ki Angliában lovakat lőtt a magyar nemzet dicsőségére; s pamphleteket irt a forradalom magasztalására, melynek maga is minisztere volt, s egész életét a hazának szentelte; s még így mer vele beszélni egy Popper!)

— — Az új kereskedelmi szerződés szerint a tengeren járó magyar hajóknak szabad lesz Magyarországnak színeit az osztrák színekkel egyesíteni. (Hogyan lesz az?) Hát vagy úgy, hogy lesz egy kétféjű sas, fehér hasu, zöld szárnyu és vörös lábú; vagy pedig lesz egy magyar ezimer, melyben sárga folyamok úsznak fekete mezőben.

— — A Pesti Naplóban egy sajtószerű megnyugtatást fedeztem fel. Azt mondja, mit lamentálnak a zsidók, hogy a vallásegynlőségi törvényjavaslatot még nem terjesztette elő a miniszterium, hiszen megnyugodhatnának abban, hogy a nemzetiségi törvényjavaslat

és az erdélyi unio törvény szinte olyan sürgetősek, s azokat sem terjesztette elő a miniszterium. Tehát a zsidók megnyugodhatnak abban, hogy hiszen a nemzetiségek is dohognak, s az erdélyiek is lamentálnak; viszont a nemzetiségek is meg lehetnek abban nyugodva, hogy nemesak ők nyüzsgönek, hanem a zsidók is kapálóznak, s az erdélyiek is dörömbölnek; s végre az erdélyiek is meg lehetnek nyugtatva azon tudás által, hogy nemesak ők teremtettéknek, hanem egyuttal a nemzetiségek zatraczenit, a zsidók meg wajgeschrient kiabálnak. (Ez igazán kölesönös kiegyenlítése a különféle érdekeknek.)

— — Ludassy — Edler von Ludtoll — a belügy-miniszteriumhoz alkalmaztatott a sajtóügyi osztályhoz mint szakértő. (Mi az?) Hát tudod, más országban is szokták azt, hogy a rendőrséghez a leggyakorlottabb Patkókat alkalmazták; azok tudják aztán a zsványok búvóhelyeit felkutatni, a kik maguk is együtt laktak velük. Így fog Ludassy is az irodalmi kanászok rejtekeibe behatolni, a ki ismeri már a fogásaikat gyakorlatból. (No isz akkor „jaj kendnek! a ti tigris bőrtöknek!“)

— — No de most már aztán respekt ám Lónyay miniszternek! a mióta a vasuti kölesönt olyan szerencsésen megkötötte. Azt mondja „Don Caesar de Bazan“ban valaki: „mert nincs keservesebb dolog a világon, mint régi adósságokat kifizetni;“ mire azt feleli Don Caesar: „van annál még keservesebb feladat is: *új adósságokat csinálni!*“ E nehéz feladat a mi miniszterünknek sikerült, tehát „éljen!“

Előfizetés J O K A I lapjaira :

A HON	évnegyedre	5 frt 25 kr.
	estilapjával együtt	6 „ — „
	az estilap különküldésével	6 „ 90 „

A HON ESTILAPJA	évnegyedre	1 frt 60 kr.
	kik a fölapot is járatják,	
	évnegyedre	75 kr.

IGAZMONDÓ	egész évre	4 frt.
	fél évre	2 „
	évnegyedre	1 „

ÜSTÖKÖS	egész évre	6 frt — kr.
	fél évre	3 „ — „
	évnegyedre	1 „ 50 „

Laptulajdonos és felelős szerkesztő :

Jókai Mór.

(Lakása : Országút 19. sz. 2-ik emelet.)

Nyom. Emich G. m. akad. nyomd. Pesten. 1867.

(Barátok tere 7. szám.)

Rajzolja : Jankó. — Metszi : Polák.